

Arrest

nr. 34 498 van 23 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 4 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 augustus 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS, die loco advocaat T. DEBEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren op 15 mei 1964 en van Nederlandse nationaliteit te zijn.

Verzoeker werd sinds 1999 meerdere malen veroordeeld en hij werd op 23 september 2004 aangehouden. Op 14 januari 2005 werd hij vrijgelaten en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 20 oktober 2005 werd verzoeker nogmaals veroordeeld door de correctionele rechtbank. Op 14 juni 2007 werd verzoeker voorlopig in vrijheid gesteld. Diezelfde dag werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 juni 2007. Op 24 september 2007 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 1916 tot verwerping van het verzoek, daar het bevel om het grondgebied te verlaten door verzoeker vrijwillig werd uitgevoerd, gezien hij zich in Nederland bevindt.

Op 23 februari 2006 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen. Verzoeker tekent verzet aan tegen dit vonnis en wordt op 3 januari 2008 veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 13 maart 2009 wordt verzoeker aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Vorst. Verzoeker zou in aanmerking komen voor een verderzetting van de straf onder elektronisch toezicht, wanneer hij een verblijfplaats heeft in België. Op 22 juli 2009 wordt hem een vergunning tot strafonderbreking verleend teneinde de nodige formaliteiten te verrichten zich in te schrijven in de gemeente Kalmthout.

Op 23 juli 2009 dient verzoeker een aanvraag tot verklaring van inschrijving bij de gemeente Kalmthout, als EU-onderdaan, die over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Op 3 augustus 2009 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 6 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 23.07.2009 door G.H.G. (...) van Nederlandse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

X Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om reden van openbare orde of nationale veiligheid: Betrokkene werd op 03.01.2008 door het Hoger Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Betrokkene is met deze veroordeling niet aan zijn proefstuk toe. Betrokkene werd voordien reeds meerdere keren in hechtenis genomen en veroordeeld voor volgende feiten:

Op 01.03.2001 door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen wegens valsheid in geschriften en gebruik-partikulieren, heling tot 6 maanden gevangenisstraf met uitstel. Dit uitstel werd uitvoerbaar door de veroordeling in 2005.

Op 11.04.2002 door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen wegens cheque zonder dekking-bankcheque-uitgifte, overdracht, wetens en willens afhalen van dekking, herroepen met bedriegelijk opzet of met het oogmerk om te schaden tot 3 maanden gevangenisstraf met uitstel. Ook deze straf met uitstel werd uitvoerbaar wegens de veroordeling in 2005.

Op 20.10.2005 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen wegens mededader / valsheid in geschriften en gebruik-partikulieren / heling / bendevoorming-deelname tot 4 jaar gevangenisstraf met uitstel van 5 jaar uitgezonderd 30 maanden gevangenisstraf.

Op 23.02.2006 door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs / bendevoorming-deelname tot 3 jaar gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding. Hierbij tekende betrokkene verzet aan.

Gezien de opeenvolging van de feiten dient besloten te worden dat het gedrag van betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige (bedreiging) vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Rekening houdend met het persoonlijk gedrag van betrokkene en zijn situatie is de maatregel het verblijf te weigeren dan ook evenredig.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker schending aan van artikel 43, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat een EU-onderdaan overeenkomstig artikel 41 van de Vreemdelingenwet een "recht" heeft op binnenkomst en verblijf op overlegging van een identiteitskaart of een geldig paspoort. Dit recht kan volgens artikel 43 van de Vreemdelingenwet enkel worden geweigerd om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid. Verzoeker citeert vervolgens artikel 43, 2° van de Vreemdelingenwet en concludeert hieruit dat het begrip "openbare orde" beperkt dient te worden geïnterpreteerd en dat er rekening dient te worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat de weigering uitsluitend gebaseerd kan zijn op zijn persoonlijk gedrag, waarbij strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden vormen voor deze maatregelen. Verzoeker verwijst hiervoor tevens naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 januari 2009, nr. 21 619.

In casu wordt volgens verzoeker in de motivering enkel een opsomming gegeven van veroordelingen zonder dat er een vraag wordt gesteld naar zijn persoonlijk gedrag. Daarnaast schendt de bestreden beslissing tevens het evenredigheidsbeginsel. Er bestaat een kennelijke wanverhouding tussen de feiten waarop de beslissing is gebaseerd en de bestreden beslissing. Ten eerste daar verzoeker reeds op 13 juni 2009 einde straf gekomen is met betrekking tot de veroordelingen die hij in 2001, 2003 en 2006. Ten tweede daar hij voor de veroordeling d.d. 3 januari 2009 de toelating kreeg de straf via een enkelband uit te zitten. Verzoeker diende dan ook een verzoekschrift elektronisch toezicht in, doch dient hiervoor een verblijfplaats in België te hebben. De directeur van de gevangenis te Vorst heeft een vergunning tot strafonderbreking toegekend teneinde de nodige formaliteiten te vervullen met betrekking tot de inschrijving in de gemeente, waar hij bij zijn ouders verblijft. Ten derde is de bestreden beslissing niet evenredig, daar hij bij een aanhouding dreigt zijn werk te verliezen, en zijn Belgische kinderen hierdoor financieel in problemen dreigen te komen. Uit deze elementen blijkt volgens verzoeker bovendien dat hij geen enkele actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Hij heeft zijn werk hervat bij K., waar hij een arbeidsovereenkomst heeft van onbepaalde duur.

Verweerder repliceert dat verzoeker een aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden indiende op grond van artikel 40, §4, 2° van de Vreemdelingenwet, verwijst vervolgens naar artikel 43 van de Vreemdelingenwet. Verweerder geeft aan dat inderdaad melding gemaakt wordt van alle opgelopen veroordelingen, doch dat hierbij rekening wordt gehouden met het grote aantal tussengekomen vonnissen/arresten en de opeenvolging van de feiten. Verweerder wijst er tevens op dat verzoeker nog op 3 januari 2008 werd veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs. Dat verzoeker hiervoor werd aangehouden op 15 maart 2009 en in principe zijn straf dient uit te zitten tot 18 februari 2010. Verweerder stelt dat het loutere feit dat hij aanspraak zou kunnen maken op een eventuele vervroegde invrijheidstelling, aan voorgaande geen afbreuk doet. Uit de opgelopen veroordeling en het feit dat hij thans zijn straffen uitzit, blijkt duidelijk dat het gedrag van verzoeker van die aard is dat hieruit een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan worden afgeleid. Een schending van artikel 43 kan volgens verweerder dan ook niet weerhouden worden.

Artikel 43, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:

1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;

3° het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;

4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.”

Uit deze wetsbepaling blijkt dat een strafrechtelijke veroordeling op zich niet volstaat om een burger van de Europese Unie het verblijf te weigeren. De verblijfsweigering moet daarentegen gebaseerd zijn op het persoonlijke gedrag van de betrokken vreemdeling en dit gedrag dient van die aard te zijn dat hieruit een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan afgeleid worden.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder zich beperkt tot een opsomming van de veroordelingen zonder de vraag te stellen naar zijn persoonlijk gedrag. In de bestreden beslissing wordt wel degelijk een evenredigheidstoetsing gemaakt of het persoonlijk gedrag van verzoeker van die aard is dat hij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. Verweerder oordeelt namelijk dat *“Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om reden van openbare orde of nationale veiligheid: Betrokkene werd op 03.01.2008 door het Hoger Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs. Betrokkene is met deze veroordeling niet aan zijn proefstuk toe. Betrokkene werd voordien reeds meerdere keren in hechtenis genomen en veroordeeld voor volgende feiten: (...) Gezien de opeenvolging van de feiten dient besloten te worden dat het gedrag van betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige (bedreiging) vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Rekening houdend met het persoonlijk gedrag van betrokkene en zijn situatie is de maatregel het verblijf te weigeren dan ook evenredig.”* Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij betoogt dat de veroordelingen die hij 2001, 2003 en 2006 volledig heeft uitgezeten en er dus een kennelijke wanverhouding bestaat. Verweerder somt de veroordelingen duidelijk op om de opeenvolging en de veelvuldigheid van de veroordelingen aan te tonen.

Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker ook een arbeidscontract van onbepaalde duur heeft neergelegd, dat inging op 1 september 2008. De dienst Vreemdelingenzaken was eveneens op de hoogte dat de gevangenisdirectie de gemeente verzocht om betrokkene in te schrijven zodat hij kon worden vrijgesteld onder elektronisch toezicht en dat verzoeker teneinde deze formaliteiten te vervullen werd vrijgelaten uit de gevangenis van Vorst. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat verweerder eveneens op de hoogte was dat verzoeker in Nederland gaat werken. Uit het administratief dossier kan niet worden afgeleid of de feiten waarvoor verzoeker op 3 januari 2008 werd veroordeeld, recent gepleegde feiten betreffen. Het betreffen alleszins feiten die dateren van vóór verzoekers arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of verweerder bij de evenredigheidstoetsing of uit verzoekers persoonlijk gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan afgeleid worden, bovenstaande positieve gegevens in overweging heeft genomen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt enkel dat verweerder rekening hield met de korte opeenvolging en de veelvuldige veroordelingen, doch blijkt niet dat verweerder bij zijn afweging rekening heeft gehouden met het gegeven dat verzoeker werkt in Nederland, een contract heeft van onbepaalde duur dat inging na zijn laatste veroordeling en in aanmerking komt voor elektronisch toezicht. Verweerder dient voor de evenredigheidstoetsing met alle aan hem gekende feiten rekening te houden.

Artikel 43 van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 augustus 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingen,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU